

mark. Og endelig sætter vi fokus på et styrket internationalt samarbejde på hele det her felt. Dertil kommer så alle de indsætter, som justitsministeren redegjorde for. Så der er altså tale om en væsentlig opprioritering af indsatsen på det her område.

Derfor kan det også undre mig, at der er oppositionspartier, der føler et behov for at komme med deres eget forslag til vedtagelse. Jeg synes jo i virkeligheden, at fru Lone Dybkjær ramte meget rigtigt i sit indlæg ved at sige, at der sker rigtig mange gode ting på det her område, og at der så er en uenighed om nogle nuancer i forbindelse med, hvad indsatsen skal være. Hun lagde op til, at vi selvfølgelig skal diskutere de forskellige elementer og så finde ud af, hvad det så er, der rent faktisk skal sættes ind med.

Jeg må sige, at jeg undrer mig over det forslag til vedtagelse, som en række oppositionspartier har fremsat, især over, at man vil påstå, at den samlede indsats har været mangelfuld.

Jeg kan simpelt hen ikke komme i tanke om forslag, som har været fremme, og som vi ikke har taget fat på, eller at der skulle være nogle særlige indsatsområder, som der ikke er gjort noget ved. Og vel er der da problemer – der vil være problemer på det her område – men det gælder jo netop om at finde de bedste metoder til at løse de problemer og til at få fat i bagmændene.

Som jeg var inde på, var Danmark rent faktisk blandt de første lande, der overhovedet havde en handlingsplan på området. Vi var det første land i Norden, der lancerede en handlingsplan, og vi startede jo, som jeg var inde på, på forholdsvis bar bund og måtte finde ud af: Hvad er så de rigtige metoder, hvad er de rigtige indsætter med hensyn til at hjælpe ofrene for kvindehandel bedst muligt?

Så har vi fået foretaget en evaluering af de forskellige elementer i handlingsplanen, og det giver os jo netop et godt grundlag for nu at lancere en ny handlingsplan, der tager højde for den kritik, der har været af nogle af de indsætter og mangel på samarbejde og lignende. Og det er jo lige præcis det, vi gør, og der har jeg lyttet mig frem til i dag, at det er der rent faktisk opbakning til.

Kl. 17.40

Men så er der lige et par ting, som man åbenbart gerne vil have fremhævet. Den ene er diskussionen om refleksionsperioden, om, hvor lang den skal være, og jeg kunne forstå, at fru

Line Barfod synes, det er afgørende, at det er en ubetinget udvidelse.

Det har jeg simpelt hen svært ved at forstå, for hvis ikke kvinden ønsker at samarbejde om en tryk hjemsendelse, hvad er det så lige, hun skal lave i den tid? Jeg forstår simpelt hen ikke, at man kan have noget imod, at der skal samarbejdes netop med henblik på at sikre, at de kommer hjem på fornuftig vis og forhåbentlig kan starte en ny tilværelse i deres hjemland. Jeg kan jo se, at partierne bag forslaget til vedtagelsen i virkeligheden også selv er inde på det, ved at man understreger, at der skal være hjælp til rehabilitering i hjemlandet.

Jeg synes, det er såre fornuftigt at sætte fokus på, at man under forberedelse af hjemsendelsen skal samarbejde for netop at sikre, at flere kvinder kan vende trygt hjem. Som vi var inde på tidligere, er det ikke så mange, vi har erfaring med på nuværende tidspunkt, men jeg synes virkelig, det er et af de områder, der skal prioriteres, og jeg er meget glad for, at vi har haft kontakt til så mange forskellige ngo'er i landene, som vi rent faktisk har, fordi det så giver basis for, at der netop er nogen til at tage imod og tage hånd om de kvinder, der vender tilbage.

Et andet punkt, hvor der er forskellige holdninger, er i diskussionen om en uafhængig national rapportør, der årligt skal aflægge rapport. Det er ordførerne bekendt, at jeg lægger massiv vægt på, at vi skal monitorere det her område, og at jeg agter at følge meget nøje, hvad der sker på området. Jeg har også ambitioner om, at der skal sættes konkrete mål op for indsatsen, fordi jeg finder det afgørende, at vi får nogle gode resultater, og at vi får hjulpet mange flere kvinder. Derfor skal vi have nogle måltal, og derfor skal vi nøje følge, hvad der sker på området.

Men jeg synes, det er afgørende, at det så også er fagligt funderet, og at de informationer, vi får, tager udgangspunkt i den viden, der er på området, det netværk, det kendskab, man har, og derfor synes jeg, det er oplagt, at netop centeret skal stå for at foretage en monitorering, der vil give os det allerbedste indblik i, hvad der rent faktisk foregår.

Jeg er ikke tilhænger af, at vi skal bruge mange ressourcer på at opbygge et helt nyt sted, et sekretariat med medarbejdere osv., for at nogle derfra så skal kigge på, hvad det rent faktisk er, der foregår. Jeg mener, at vi får et meget bedre grundlag og en meget bedre viden om, hvad der foregår, hvis det er funderet i det faglige miljø på området, hvor der jo i øvrigt heldigvis også